

DE PADVINDER

ORGAAN VOOR DE BOY SCOUT
BEWEGING IN NEDERLAND.

Adres voor Administratie:
Singel 126, Amsterdam.

AMSTERDAM, 4 October 1913.

Abonnementsprijs per zes maanden
franco per post (26 nummers)
f 1.50, bij vooruitbetaling.
Abonnementen kunnen elk kwartaal
ingaan, doch duren minstens
een half jaar

— NADRUK VAN ARTIKELEN VERBODEN VOLGENS DE WET. —

Hollanders in Denemarken.

Boven-rechts:

Even vóór het vertrek uit het kamp
van Kolle-Kolle, een gehucht in de
buurt van Kopenhagen.

Beneden-links:

Op het Radhuspladoen vóór het stad-
huis te Kopenhagen.

Zie het artikel: Hollandsche Padvinders naar
Denemarken.

VOOR DE OUDEREN

3 - VIII - 10.

ONZE EERELIJST.

„GEEFT ACHT“!

Van Grieksche Soldaten- Padvinders.

Hoe ook op den Balkan zich hier en daar de echte Padvindersgeest gedurende den oorlog heeft geopenbaard, moge o. a. blijken uit de treffende voorbeelden van moed, zelfbeheersching en naastenliefde, die wij vermeld vonden in een openbaar gemaakt particulier schrijven van eenige pleegzusters, door het Ned. Roode Kruis naar Griekenland gezonden.

Zoo schreven de zusters o. m.:

„Verleden week (t'laatst van Augustus) kreeg ons hospitaal bezoek van een bij de Grieken zeer bekend en bemind man, n. l. van den dichter-zanger Matchoukis, die als soldaat gekleed, gedurende den geheelen oorlog dan hier dan daar was, den soldaten moed insprekende en hen aanvurende tot den strijd.

Hij zelf was niet dienstplichtig, maar hij vertoonde zich steeds op de gevaarlijkste punten, en werd, merkwaardig genoeg, nimmer gewond.

Die dichter-zanger dan kwam in ons hospitaal en overal waar hij zich vertoonde, herkenden hem de soldaten. Hij zong voor hen, deelde sigaretten uit en had voor ieder een bemoedigend woord. Een Koning

kon niet met meer gejuich ontvangen worden, dan deze betrekkelijk eenvoudige man.

Met zijn zingen heeft hij reeds enorme sommen geld voor het leger opgehaald en gaat er nog steeds onvermoeid mede voort.

Onder de laatst aangekomen gewonden zijn er velen met uitgeschoten oog.

Bij één was de kogel in den linker ooghoek ingegaan en had daar een groot gat gemaakt. Met de grootste kalmte zat hij zich zelf met behulp van het andere oog in een klein zakspiegeltje te bekijken en als hij dan verbonden was, zeide hij nog heel beleefd: „afgeristo“, d. w. z. dank u wel.

Er werd een soldaat geopereerd; het was een belangrijke operatie. Hij werd daarna in een kamertje apart gelegd voor de rust.

Een ander soldaatje (die voorheen op dezelfde zaal lag) kwam dadelijk aanloopen, en hoewel hij zelf een gewonde pijnlijke hand had, stond hij den geheelen dag met een waaier voor het bed van den geopereerde, om de hinderlijke vliegen weg te jagen.

's Avonds vroeg hij vergunning om zijn beddegoed over te brengen en den nacht bij den ernstig gekwetste te mogen blijven. Dit werd hem toegestaan en nu stond hij den geheelen nacht trouw met zijn waaier voor het bed, steeds innig vergezocht kijkende, dat hij dit werk der liefde mocht doen. De trouw en toewijding van dezen soldaat was treffend om te aanschouwen.

Jongens en meisjes, een eeresaluut voor dit kranige drietal, waarvan ieder, op zijne eigene wijze, echt Padvinderswerk heeft verricht.

Mogen ze jullie ten voorbeeld strekken!

OVER DE JONGEREN.

3 - XI - 10.

Nederlandsche redders.

Maandagnacht 15 September hoorde men op het 14.000 tons droogdok — alhier gebouwd door de Ned. Scheepsbouwmaatschappij en thans onder leiding van den dokmeester K. Kruyff op weg naar Soerabaja — in de golf van Aden angstig hulpgeroep. Weldra ontdekte men een omgeslagen sloep en daar bovenop een man. Vlug sprongen twee matrozen, Klaas Veenstra en Martinus Kramer, beiden Nieuwediepers, in de vlet, om te trachten den schipbreukeling te redden: zij mochten het genoeg smaken hem behouden op het dok te brengen.

Van hem vernam men, dat hij Duitscher was en stuurman op een der torpedobooten, die te Aden geankerd waren en die bestemd zijn voor China. Hij vertelde, dat hij met zijn sloep door een windvlaag was omgeslagen en reeds langer dan een uur op de omgeslagen sloep rondreed.

Gelukkig, dat men op het dok zijn noodkreet hoorde, anders ware hij zeker de golf uit en de volle zee ingedreven. Met de sloep van het dok werd hij naar zijn vaartuig gebracht.

Dinsdag 17 September kwam de Duitscher op het droogdok om nogmaals zijne redders te bedanken en wilde hun twintig mark geven, dat echter met beslistheid door hen van de hand werd gewezen met de echt-Hollandsche uitdrukking: „Wij zijn zeelui onder elkander; een volgenden keer doe jij het ons“.

Een eeresaluut aan die flinke mannen!

(Alg. Hbld.)

Kranig.

Nabij de Manpadsbrug bij Woestduin waren Zaterdagmiddag twee jongens aan het ravotten, toen plotseling een van hen, de zevenjarige G., in de Leidschevaart viel. De 86-jarige Hommers, die toevallig passeerde, sprong te water en redde het kind, dat anders waarschijnlijk zou zijn verdronken. (Haarl. Dgbl.)

Lees dit nog even, vóór je „de Padvinder” in je rommelkast smijt!

Ons blad, „de Padvinder”, moet eens opgefrist worden. Vroeger was het werkelijk een aardig, gezellig en praktisch weekblaadje, waarvoor je op Vrijdagavond den trap aftuimelde en 't zoonoodig bij je nachtklaars nog uitlas.

Maar nu zeggen zoo'n massa jongens: „Ja, ik kijk even, of d'r wat instaat, maar anders lees ik 't nooit”.

Ja, we hebben al n maal gelezen: ...Er zijn nog een groot aantal P.Vs., die dit blad niet lezen... en x maal:

...Zijt ge het vergeten? Elke Padvinder, die 3 nieuwe abonné's aanbrengt...

Maar, omdat dat ook gauw vervelt, en we nu ook al de interessante „Ijmuider-litteratuur”, de talloze kampverslagen en rookdebatten missen, gaat het er voor onzen geachten heer Redacteur bedenkelijk uitzien.

Wat is nou ook een redacteur zonder kopy?

In overleg met den heer Gos. de Voogt wou ik vragen, aan alle P.Vs. en P.Vsters., ons blad nieuw leven in te blazen, door zelf de hand aan de pen te slaan en te „schrijven”.

Er is n.l. een heel verschil tusschen opstellen maken over onderwerpen als: „De kruik gaat zoolang te water tot zij berst” — „Onze klok” — „Telaat!” — „Een prettige Zondag”

etc. etc., als over onderwerpen, die je zelf kiest.

Het volgende plan is daarover opgezet.

Laat ieder, die z'n liefhebberij op 't gebied van Natuurlijke Historie heeft (en dat zijn er héél wat!) eens bedenken, waarover hij eventueel een opstel zou kunnen schrijven. Wanneer nu deze opstellen aan mij gestuurd worden, zou ik kunnen zorgen, dat de heer DeVoogt iedere week een aardige los geschreven bijdrage ontvangt. We krijgen dan een vaste rubriek met een aardig „hoofd”, waarvoor dan de Heer De Voogt zorgt. Het is dan de bedoeling zooveel mogelijk de artikelen te illustreeren, en, wanneer 't goed gaat, ook voor andere onderwerpen rubrieken te maken. In dat opzicht hoeven we maar naar 't uitstekende Engelsche P.Vs.blad „The Scout” te kijken, waarvan b.v. No. 278 den volgenden inhoud heeft: 5 groote geschiedenissen, 1 praatje van Sir Baden Powell, kamergymnastiek, met 4-6 foto's. — Hoe je in 't water uit te kleeden (4-5 foto's) — Wat alle P.Vs. moeten weten: „6 nieuwe uitvindingen” — Prijsvragen — Kleeren wasschen — Ambulance spelen — geillustreerd artikel over mollen — Honkbal spelen — Recepten voor kampeten — Eerelijst.

Maar, verder over ons blad.

Het is natuurlijk niet de bedoeling om een dorre verhandeling te gaan houden over 't aantal meeldraden van een St.-Teunisbloem, of over 't Speenkruid, Boterbloem en zulke „school-

planten”. Het moet er prettig uitzien, met een aardig plaatje en vooral practisch voor den P.V. (Misschien zou, om nu niet altijd den practischen kant van het leven op te zoeken, een opstel over „Primula vera's”, over „Viooltjes” enz. zeer in den smaak vallen, bij onze zusters-P.Vs. vooral.)

Willen dus alle P.Vs. en P.Vsters. mij schrijven, wat ze voor 't plan voelen en waarover ze een bijdrage willen zenden?

Met P.Vs. groet,

F. H. VAN HENGELAAR,
oud-P.V.

Kennemerstraatweg 99, Alkmaar.

N. B. „Zie „de Padvinder” van de volgende week!!”

Zijt ge het vergeten?

Elke Padvinder die vier nieuwe abonné's aanbrengt krijgt zelf een abonnement GRATIS. De nieuwe abonnementen moeten vooruit betaald worden, voor een half jaar à f 1.50.

Alle abonnementen loopen van een kwartaal (1 October, 1 Januari, 1 April, 1 Juli) en duren minstens een jaar à f 3.—.

Wat meer attentie voor jezelf!

Volkomen normale voeten vertoonnen dikwijls tengevolge van het marcheeren ontvellingen en blaren; deze nu zijn in een zeer groot aantal der gevallen het gevolg van het ondeugdelijke schoeisel en van de niet passende of slecht onderhouden sokken.

Insmeren der voeten met schapenvet of met reuzel, en drenken der sokken in schapenvet wordt gezegd een goed voorbehoedmiddel tegen doorloopen en blaarvorming te zijn.

Vele P.Vs. passen een zeer verkeerde behandeling op hunne blaren toe; met het eene of andere puntige voorwerp, een naald of een speld, prikken zij de blaar door of trekken er een wollen draad doorheen, die moet blijven liggen om te dienen als drain om het vocht uit de blaar te doen wegloopen.

Het behoeft geen betoog, dat door deze behandelingsmanier de poort voor wondinfectie wijd opengezet wordt en dat herhaaldelijk ontstekingen daarvan het gevolg zijn. Tegen deze wijze van doen moet men zich dus met kracht verzetten en den P.Vs. aanraden de volgende eenvoudige en onschadelijke behandeling toe te passen.

Allereerst moet begonnen worden den voet met water en zeep flink te reinigen, vooral het gedeelte waar de blaar zich gevormd heeft. Daarna houde men een naald of speld eenige oogenblikken in de eene of andere vlam, b.v. in die van een lucifer, en na bekoeling en afwrijven prikke men in de blaar op een aantal plaatsen, dicht bij den rand, gaatjes; door zachte drukking loopt dan de blaar gemakkeijk leeg. Wanneer men nu een zindelijke katoenen lap eenigszins stijf om den voet wikkelt, zoodat op de blaar een lichte drukking wordt uitgeoefend, zal de P.V. den volgenden morgen meestal in staat zijn weer behoorlijk te loopen.

Zeër vele menschen handelen ver-

keerd bij het onderhouden van de nagels hunner teenen; zij besnijden die namelijk op dezelfde wijze als de vingernagels en knippen de hoekjes weg. Bij den geringsten druk van sok of schoen wordt dan de scherpe hoek tegen den vleezigen rand der teenen gedrongen en na verloop van tijd ontstaat op die plek een wondje, dat niet genezen kan omdat de drukking voortdurend blijft aanhouden; en weldra ontstaat een hardnekkige verzwering, die den patiënt zeer veel pijn en ellende brengt en bijna altijd ter genezing een pijnlijk chirurgisch ingrijpen noodzakelijk maakt.

Deze afwijking noemt men een in het vleesch gegroeiden nagel.

Dorst is dikwijls een groote kwelling. Twee omstandigheden komen in aanmerking als oorzaak van den dorst; in de eerste plaats treedt bij eenigszins warm weder onder het marcheeren al spoedig een sterke zweetafscheiding op en hierdoor wordt aan het bloed veel water onttrokken; in de tweede plaats worden de slijmvliezen van mond en keel droog, terwijl op die deelen veel stof wordt afgezet; de prikkeling, welke hiervan het gevolg is, wordt als dorst gevoeld.

Om de eerste oorzaak weg te nemen is natuurlijk rijkelijke watertoevoer een noodzakelijke eisch en er moet dus voor worden gezorgd, dat marcheerende P.Vs. altijd over een ruime hoeveelheid zuiver drinkwater, slappe thee of slappe koffie kunnen beschikken.

Doch tegen de tweede oorzaak helpt zelfs het drinken van de grootste hoeveelheden water niet; men moet den P.V. raden vóór het drinken den mond met water te spoelen, te gorgelen en den neus te reinigen, desnoods door het opsnuiven van water; daarna zal hij den dorst met een veel kleiner hoeveelheid vocht kunnen stillen. Het drinken van overmatige hoeveelheden water zet de maag uit, veroorzaakt een opgezet

gevoel en allerlei onaangename gewaarwordingen en doet eindelijk de zweetvorming zeer sterk toenemen.

Een zeer goed middel om dorst te stillen en om een gevoel van bekoeling teweeg te brengen is het drinken van een kop zeer heete thee; een kop koffie geeft een veel minder goed effect.

Bij het Hoofdkwartier der N.P.O.

126 Singel, Amsterdam, zijn verkrijgbaar:

Installatie-lemie	f 0.15
Patrouilleleiders-lemie	- 0.10
Ass.-Patrouilleleiders-lemie	- 0.075
Lint voor idem	- 0.15
Vakinsigne	- 0.15
Jaarsterren	- 0.08
Idem voor troepleiders	- 0.10
Schouderlappen	- 0.05
P.V. Dasspeld	- 0.25
Idem verguld voor Comité-leden	- —
Idem wit geëmailleerd voor Leden Hoofd-Comité	- —
Idem zilver met groen geëmailleerd lint voor Troepleiders	- 0.60
P.V. schrijfpapier 25 vel en couverts	- 0.30
Idem voor Comité's	- 0.30
N. P. O. vlag	- 6.—
P.V. Armbandhorloge	- 4.—
P.V. lied	- 0.10
P.V. agenda	- 0.40
P.V. boek	- 0.90
Idem geb.	- 1.25
Abonnement op de „Padvinder” per 1/2 jaar	- 1.50
P.V. dreg	- 0.75
Clifhé N.P.O. insigne	- 1.—
Naambordje	- 0.25
Verbanddoos	- 0.45
Sluitzegels per 100	- 0.30
Diverse briefkaarten met insignes 10 à	- 0.10
P.V. wet op carton	- 0.15
Koorden	- 0.04

PADVINDERS!

Wellicht heb jullie in «de Padvinder» No. 140 het artikel gelezen met opschrift, aan «H.H. Troepleiders en Comitéleden». Welnu toen richtte ik mijn schrijven tot die Heeren, nu wil ik het ook tot jullie doen. Nu twijfel ik er niet aan of jullie als echte Hollandsche jongens voelt veel voor een dergelijke oefening. Wanneer ik jullie de vraag stel, was of je liever wilt: een oefening met Hollandsche P.V. in het midden van ons land of tegen een ander land, ben ik er zeker van dat ge allen zult zeggen, tegen een ander land. En dit is wel te begrijpen.

Hoeveel voetbalwedstrijden worden er niet gehouden tegen andere landen en ook veelal is de overwinning aan Hollandsche zijde. En zou het dan niet aardig wezen wanneer onze Hollandsche P.V.'s op zulk een oefening de overwinning behaalden. Maar zullen eenigen zeggen, we kunnen het ook verliezen. Goed! Maar wanneer we van die gedachte zullen uitgaan, zou het beter zijn in 't geheel niet te beginnen. Ons motto moet zijn, we *zullen* het winnen en dan twijfel ik er niet aan of de overwinning zal aan onze zijde zijn.

Maar, zullen jullie vragen, wanneer zal die oefening dan plaats hebben. Welnu de beste tijd hiervoor is de zomer-vacantie.

We kunnen een geschikte plaats(en) uitzoeken en daar een kamp opslaan. Dus zoo'n oefening is veel aardiger dan om maar alleen te gaan kampeeren. Natuurlijk is het best mogelijk dat we geen vaste kampplaats hebben, dat zal de tocht des te aangename maken. Wanneer alles hier in orde is en ook met het buitenland de zaken klaar zijn, kunnen we natuurlijk een plan gaan maken, hoe en waar de oefening zal plaats hebben. Ik zou jullie aanraden om er eens met je troepleider over te spreken. Mijn plan was om ongeveer 3000 à 4000 P.V.'s bij elkaar te krijgen.

Maar al duurt het nog lang, voordat de oefening zal plaats hebben, toch moet beslist *nu* reeds er mede begonnen worden, wil de oefening slagen. Ook moeten we ons wat gaan oefenen en kunnen jullie gaan sparen, daar er natuurlijk, voor reizen en eten etc., kosten aan verbonden zullen zijn en het natuurlijk voor een Padvinder beel aardig zou zijn, zoo hij voor zichzelf de kosten kon betalen. Met de reis enz. zal de oefening pl.m. een week duren. Des Maandags komen allen bij elkaar.

Dinsdags om 12 uur begint de oefening en zal duren tot Vrijdagmiddags om 12

nur en vertrekt ieder weer des Zaterdag. Nogmaals, ik ben er zeker van, dat jullie allen veel voelt voor deze oefening. Spreek er onder elkaar eens over en ga dan naar je troepleider om het eens met hem te bespreken.

Na Padvinders groeten

J. A. WUIJSTER,
Troep-leider N. P. O.
Zaadmarkt 98, Zutphen.

ZUTPHEN N. P. O.

Zondag 21 Sept. hadden we een gecombineerde oefening in de nabijheid van Zutphen. Hieraan namen deel de afdeelingen, Apeldoorn, Deventer, Winterswijk en Zutphen. Mijn partij had roode en de tegenpartij witte banden om den arm. Het doel was om deze banden af te rukken, en het resultaat was dat we gelijk gespeeld hebben en zodoende de oefening op een anderen tijd herhaald moet worden.

J. A. WUIJSTER.

Padvinders te Vlaardingen.

Naar het Dagblad van Rotterdam vernam is te Vlaardingen een Padvinders-vereiniging opgericht. Het bestuur bestaat uit de dames L. de Graaf, L. van Velzen, M. de Boer en J. v. Schoor.

Padvinders Schermclub „Steek Raak”.

Verplichte opkomst voor alle leden op Zaterdag 4 October, des avonds 7,30 uur.

De opkomst van allen is zeer noodzakelijk ter regeling van het te houden onderlinge concours als training voor den a.s. wedstrijd.

Ook zullen dien avond de oefeningen, ter opluistering van den Feestavond, worden besproken, alsmede de deelnemers daaraan worden aangewezen.

J. VREDEVELDT Jr.

Een Dankbetuiging.

Zooals de lezers wellicht in de Nieuwsbladen zullen gelezen hebben heeft Olie-slaggers eenige malen op de „Entos” gevlogen.

De padvinders van troep VII hebben daarbij enkele keeren de behulpzame hand geboden bij het halen van de vlieg-machine uit den hangar en het weder opbergen.

Naar aanleiding daarvan is een dankbetuiging ingekomen van Olie-slaggers, luidende als volgt:

„Ik gevoel mij gedrongen u langs „dezen weg mijn hartelijken dank te „betuigen voor de groote bereidwillig- „heid en de flinke hulp ondervonden „van de afdeeling padvinders van den „7en troep tijdens mijn vliegdemo- „stratie op 7 dezer op het Entos-terrein. „Het flink optreden en de goede „discipline van uw corps is mij van „groot nut geweest en is een eeresaluut „waard aan het corps Nederlandsche „Padvinders.

Hollandsche Padvinders naar Denemarken.

Door een oproep van Deensche Padvinders, welke indertijd in de dagbladen gestaan had, om een internationalen wandeltocht door Seeland te ondernemen, was het plan tot stand gekomen om naar Denemarken te gaan. Oorspronkelijk was 't plan, dat verscheidene Nederlandsche troepen gaan zouden, maar toen er geen nader bericht meer uit Denemarken ontvangen werd, besloot onze leider, Dr. J. W. Boissevain, met zes padvinders, waaronder mijn persoontje, niet om een wandeltocht met anderen te maken of een kamp te bezoeken, doch om onder elkander Kopenhagen te bezoeken en verder een voetreis te maken. Vier deelnemers behoorden tot het Bruine Vendel van de Kennemers, een was uit den zesden Amsterdamschen troep en een was een Haarlemmer, die door verandering van woonplaats overgaat naar den eersten troep te Amsterdam, dus leden van den N. P. B. en de N. P. O. broederlijk samen.

Maandag 11 Augustus vertrokken we, zwaar bepakt met rugzakken en dekens, met den sneltrein naar Hamburg, in gezelschap van iemand uit Bloemendaal, die Denemarken goed kent en gedeeltelijk dezelfde reis maakte. In Osnabrück moesten we overstappen en drie uur op de aansluiting wachten; wij besloten hierom het stadje te gaan bekijken. Toevallig troffen we eenige leiders uit Amsterdam aan, die daarheen met hun troepen gegaan waren; zij waren in eenige moeilijkheid, maar onze leider kon hen tot zijn spijt niet helpen.

's Avonds kwamen we tegen tien uur in Hamburg aan. Daar er tot onze teleurstelling geen Duitsche P.V.'s waren om ons af te halen, moesten we een hotel opzoeken en gingen naar een dichtbij het station. Voordat wij gingen slapen, hebben we eerst nog een wandeling naar den Alster, een groot, vierkant binnenwater, gemaakt, dat zeer mooi was door de weerspiegeling van de verlichte huizen in 't water. Den volgende ochtend hebben we de stad bezichtigd, o. a. 't mooie stadhuis; ook zagen we nog enkele oude grachten en konden opmerken hoeveel oude straten door nieuwe, breede vervangen worden. Onder de wandeling in een achterbuurt werden we voor „schmutzige

Franzosen" uitgescholden, vanwege de rood-wit-blauwe linten, die we op den linkerschouder droegen.

Een rondvaart door de havens in de Elbe was zeer mooi, vooral doordat men zoo een goed gezicht heeft op 't drukke handelsverkeer. Een paar kwamen er met een nat pak af, daar de golven soms over 't voordek sloegen. Hierna hebben we den Elbetunnel bekeken en de beide gangen, waaruit de tunnel bestaat, afgelopen; liften voeren personen, wagens en auto's op en af, ook zijn er trappen. Daarna zagen wij het groote standbeeld voor Bismarck. 's Middags zijn we naar Hagenbeck gegaan, waar vooral de „Raubtierkinderstube" zeer aardig was en waar verder de kunstmatige rotsen, waarop de herten en die waarop de leeuwen en tijgers vrij rondloopen, zeer mooi zijn.

Den volgende dag, Woensdag, moesten we vroeg op, want de trein naar Kiel ging om 7 uur. Hier aangekomen, stapten wij over op de boot naar Korsör. Nadat we langs verscheidene groote Duitsche oorlogsschepen gevaren waren, stoomden we de haven uit. Er woei dien dag een halve storm en 't verwonderde ons dan ook niet zoo erg dat er plotseling een van ons naar de verschansing vloog en daar zeer verdacht ging staan. Na een paar uur kregen we Langeland in 't zicht; we voeren hier geruimen tijd langs en zagen Korsör in de verte. Behalve dat een paar een nat pak haalden door de stortzeeën, kwamen we spoedig in Korsör aan. De aankomst in de haven was zeer mooi, doordat juist de zon op de vele witte huizen met roode daken scheen. Met den trein gingen wij door een Deensch landschap met veel korenvelden naar Kopenhagen, waar wij door P.V.'s afgehaald werden. Dadelijk werden we ingekwartierd bij de families van padvinders en gingen met hen eten. Onze leider ging met een Deenschen leider mee naar diens villatje in een dorp een half uur sporen verder. De Denen wonen veel in etagewoningen, zoodat elke verdieping door een gezin bewoond wordt en men een gezamenlijke trap en buitendeur heeft; ook bij villa's is dit dikwijls het geval. 's Avonds was het om 8 uur verzamelen voor Tivoli, een grooten tuin in Kopenhagen, waar men concertzaal en verschillende vermaken heeft. We hadden daar vrijen toegang en hadden daar dezen en den volgende avond veel plezier, vooral op het vroolijk rad,

waar we, zooals Padvinders dikwijls, als onbezoldigde clowns dienst deden, en bij den Lunaballon. Dit is een halve bol, die door samengeperste lucht gevuld wordt en waar men met zijn viereen op gaat liggen, terwijl de ballon rondgedraaid wordt, net zoolang tot men er af valt. We kwamen dien avond met kapotte knieën thuis, maar sliepen toch weer goed. Twee dagen hebben wij daarop Kopenhagen bekeken, rondgeleid door eenige Denen. Zoo zagen wij de Frue Kirke met standbeelden van Christus en de Apostelen door Thorvaldsen, den Ronden Toren, die geen trap heeft doch waar men langs een steenen spiraal naar boven gaat, het Staatsmuseum met o. a. eenige schilderijen van Rembrandt. Verder zagen we het paleis met er voor de gardesoldaten met groote berenmutsen, den mooien weg langs de haven en de verschillende gedenkteekenen, fonteynen en vele standbeelden die Kopenhagen versieren. Ook hebben wij de bekende porseleinfabriek gezien en alle bewerkingen van het modelleeren en schilderen kunnen volgen. Een keer hebben we gezwommen in een zweminrichting, hetgeen daar à la Paradijs geschiedt. Den derden avond werden we uitgenoodigd een boottochtje te maken langs de kust naar Klampenborg en Skodsborg: onder 't terugvaren hebben de Denen en wij allerlei volks- en andere liederen gezongen tot groot vermaak van de andere passagiers, die langzamerhand allen naar de voorplecht waren gekomen.

De omgang met de Denen was heel prettig, wij spraken Engelsch en Duitsch met hen en we leerden elkaar ook wat Deensche en Hollandsche woorden, zoodat Denen ook al spreken van „reken maar" en „stoomvinkie". Natuurlijk ruilden we onze insignes en onze vaandrig heeft verschillende jongens lid van het Bruine Vendel moeten maken en hun khaki dassen en ankertjes toegezegd. Voor zoover we konden zien, en ook uit navragen bleek, dat de omgang tusschen de jongens en hun leiders hetzelfde was als bij ons: vrij en gemoedelijk, daar de leiders zich ook niet op een afstand houden doch alles meedoen. Op straat werden wij nagekeken, — hoewel niet zooveel als in Hamburg, waar men onze uniformen niet gewoon is — maar nooit uitgescholden of zelfs maar nageroepen, want de Denen zijn beschaafder dan negentienden van onze landgenooten.

Zaterdagochtend vertrokken wij met den trein naar Kolle Kolle, een klein uur sporen van Kopenhagen, dat prachtig op een tamelijk hoog plateau aan een meer gelegen is. Er waren een stuk of 10 kleine vierkante tenten voor 4 personen en een paar grootere, een voor leiders en een voor de wacht. Verder was er nog een houten keuken, door de jongens het vorige jaar gemaakt. Elk jaar kampeert een troep uit Kopenhagen daardengeheel zomer, terwijl de deelnemers telkens wisselen. We hebben mooie wandelingen gemaakt door de bosschen rondom het meer en in het koude water daarvan gezwommen, nadat wij in een boothuis ons paradijs-uniform aangetrokken hadden. Als het regende bleven wij in het boothuis zitten, terwijl de Denen en wij beurtelings onze liederen lieten hooren. Na onze aankomst was er vlaggeparade en de Nederlandsche en Deensche vlag werden geheschen; wij sloegen aan met de hoeden op, de Denen namen den hoed af. Na afloop zegt de commandant: „Weest bereid” en de Padvinders antwoorden: „Wij zijn bereid”. Den eersten nacht was er een oefening, waarbij het kamp aangevallen werd door een nieuwen troep, die allen gevangen genomen werden, behalve op één na, die de vlag uit de hoofdtent nam. Vooral Tjie en Piet de Sterke hebben zich flink geweerd. Den volgenden nacht hebben de Hollanders het kamp aangevallen. Vergezeld van een Deenschen jongen slopen wij een tijd lang in het pikdonkere bosch rondom het kamp in de hoogte, tot vlak bij de schildwachten, daarna sprongen wij naar beneden, de wacht riep: „Alarm in Ljer!” (leger), onmiddellijk werden acetyleenlantaarns op ons gericht om ons te verblinden en, terwijl we naar de hoofdtent snelden, werden de meesten van ons, waarbij de vaandrig, na flink weerstand geboden te hebben, op den grond geworpen en een tijd lang in de houten tent gevangen gehouden, waar we zeer vroolijk zongen. Verder werden er Zondagmiddag een kleine luchtballon met warme lucht en een vliegmachine opgelaten.

Maandagochtend werd bij de vlaggeparade de Nederlandsche vlag neergelaten en Herr Svensen, de commandant, gaf ons ieder een Deensche lelie, waarna onze vaandrig in het Duitsch bedankte. Toen alles gepakt was, zijn we vertrokken, een eind door de Denen vergezeld. Nadat wij afscheid van elkander genomen

hadden, trokken we alleen verder. Het Deensche landschap doet dikwijls denken aan Limburg door de golvende korenvelden; dikwijls ook lijkt het door zijn bosschen op Gelderland, behalve dat de bosschen soms tot aan zee reiken; het strand dat wij gezien hebben was smal, er achter begint een laag heuvelland, hier en daar is dit wat hooger. Later op den dag werden we ingehaald door twee Deensche padvindders, waarvan een tot de Christelijke behoorde, die een donkergroen uniform dragen. Aan den zoom van een bosch hielden we halt, een onzer geleiders haalde een groote pot melk, dien hij kosteloos van een boer kreeg, en de beide soorten dorst werden glescht. Tegen een uur of vier bereikten we Hilleröd, waar wij het slot Frederikszorg wilden gaan zien. Ofschoon er niet veel tijd meer was, hebben we er nog zooveel mogelijk van gezien, het is thans een staatsmuseum met prachtige zalen en vol gedenkstukken van de Deensche geschiedenis. Van buiten is het ook zeer mooi met zijn talrijke torens, het ligt in het water, door een park omgeven. Na dit gezien te hebben, liepen we nog 20 minuten verder naar een boerderij, behoorend aan den vader van een der Hillerödsche padvindders, die zich bij ons gevoegd hadden. We kwamen daar nog al moe aan, want de wandeling met rugzakken en bagage, gedeeltelijk in motregen, terwijl onze geleiders ons tot spoed aandreven, omdat het kasteel anders gesloten zou zijn, viel niet mee. Men gaf ons brood en eieren, die wij in een boerenwagen gezeten opaten; oom Jan had nog nooit in een boerenwagen gegeten. Na het eten liepen we het stadje wat rond en gingen gauw slapen op een hooizolder der boerderij, ofschoon onze geleiders, Puntneus en Kfum, aldoor naar een Biograf (Bioscoop) wilden, doch we waren te moe. Den volgenden ochtend waschten we ons in een drinkbak voor koeien op de binnenplaats der boerderij; meestal zijn de boerderijen in Denemarken zeer groot en vormen een vierhoek of hoeijzer. Daar men ons den trein verkeerd gezegd had, moesten we den ochtend in het stadje blijven, we liepen wat rond en kochten veel dolken. Tegen twaalf uur vertrokken we per trein, ditmaal zonder geleiders, en bleven verder onder elkaar. Na twee uur sporen door een boschachtige streek kwamen we in Gillele — waarschijnlijk zullen de namen

der kleinere Deensche plaatsen andere even onbekend zijn als zij het ons te voren waren — aan de noordpunt van Seeland, waar de kust achter het strand vrij hoog is. Aan den overkant zagen we Zweden. We wandelden verder onder gesprekken over geheimzinnige verschijnselen langs bouwvelden en bosschen aan zee en kwamen 's avonds aan Hornebaek. Hier kochten we groenten en aardappelen, vroegen aan den eigenaar van een groote boerderij verlof te koken, waartoe hij ons een maai-veld aanwees. Hier heeft Jan Falks voor ons gekookt, zeer goed, terwijl Boertje voor zichzelf wat brouwde. Het was intusschen al donker geworden en, toen alles opgeruimd was, gingen wij het bosch in dat zich dicht bij het veld uitstreckte. Niet ver van den zoom maakte Piet de Sterke zeer handig een lof hut, door enkele takken en bladeren tot muren en een dak op te zetten en om te buigen. Wij sliepen vrij goed, voor het eerst onder den blooten hemel, en gewoon op den grond. Eerst hoorden wij voortdurend schoten en we dachten dat er stroopers bezig waren, maar den volgenden morgen vertelde men ons dat het vuurwerk geweest was, veiliger maar minder avontuurlijk. Denemarken is trouwens zeer veilig om door te reizen. Den daaropvolgenden dag liepen we verder, nadat we ons in de boerderij gewasschen en in het plaatsje ontbeten hadden. Onderweg werden weer vele vaderlandsche en volksliederen gezongen.

Tegen den middag bereikten we Helsingör (Elseneur), dat iets van een stadje heeft. Hier ligt het slot Kroneborg, waar de legende van Hamlet speelt; we hadden geen tijd het van binnen te zien doch gingen met de boot over naar Helsingborg, op de Zweedsche kust; de overvaart is maar een klein half uur. In den regen kwamen we hier aan en gingen spoedig met den trein verder naar Mölle, een badplaats aan de kust. De krantenjongen in den trein had de Haarlemsche stadseditie niet, maar wel de „Fliegende Blätter”, tot nadeel van Tjie's beurs. In Mölle namen we, zooals daar veel gebeurt, kamers in het huis van een particulier, de prijs bedroeg niet meer dan een kroon (f 0,60) per hoofd per nacht. We zijn twee dagen in Zweden gebleven en eigenlijk was dit het mooiste van de geheele reis. Na het eten, dat we in een hotel gebruikten en dat op zijn Zweedsch begon met een ge-

recht, bestaande uit een aantal schoeltjes met allerlei visch, worst, enz., klauterden we al op de rotsen achter ons pension. En de volgende dagen maakten wij twee prachtwandelingen over het schiereiland; zelfs de bereisde Hoppie had nooit een dergelijk landschap met rotsige kusten gezien. Nadat Boertje opgestaan was en met treuzelen gedaan had en na eenige avonturen met kapotte schoenen liepen we eerst de bosschen in en kwamen toen op de rotsen, die, hoewel geen fjorden, toch inhammen aan zee vormen en waar we vrij gevaarlijk op- en afklommen. Prachtig waren de roodachtige rotsen, dikwijls met bloeiende hei begroeid. We aten ons brood op een rotspunt met het gezicht op een natuurlijken boog en bezochten ook een paar grotten. Ook zagen we een aantal oorlogsschepen ons voorbijvaren.

In Zweden kochten we verschillende schortjes en wij vertrokken Vrijdagavond met de boot naar Kopenhagen; deze tocht duurt vier uren. Ofschoon we aan onze vroegere gastheeren geschreven hadden ons niet af te komen halen, waren zij toch aan de aanlegplaats 's avonds om 11 uur en wij werden weer gastvrij meegenomen, niettegenstaande sommigen eerst over twaalfen in hun huis kwamen. Zaterdag hebben wij het museum van Thorvaldsen gezien, waar alle oorspronkelijke beeldhouwwerken of kopieën ernaar van den grooten meester bewaard worden; ook zijn graf is daar op een binnenplaats. Verder zagen we nog de Glyptotek, een museum met voornamelijk standbeelden, zeer mooi

gebouwd met een palmentuin in het midden. Voor wij weggingen, hadden wij eerst nog een diner in een restaurant met de Deensche hoofdleiders en enkele padvinders. De verschillende hoofdleiders toastten in het Duitsch op ons en onze vaandrig antwoordde daarin en bedankte voor de gastvrije ontvangst.

Daarna begon onze terugreis. Om 7 uur vertrokken we uit Kopenhagen na een hartelijk afscheid van onze nieuwe vrienden, waarvan velen beloofden in de Kerstvacantie in Holland te komen. In den trein beraadslaagden we, of wij denzelfden weg als van de heenreis zouden nemen of over Jutland teruggaan, wat volgens het rondreisbillet ook kon geschieden. De wijze raad van den Krakeling, of te wel van Melzen van Velzen, werd in den wind geslagen en we gingen weer met de boot naar Kiel. Maar dat viel niet mee. Met onze biljetten derde klasse mochten wij maar — daar we niet in de volle, benauwde kajuiten wilden — in twee gangen ter weerszij van het bovendeele der machinekamer ver-

toeven en wij dekten ons zooveel mogelijk toe en trachtten te slapen, wat vrij goed gelukte, enkelen op den grond; de zeergeleerde Bwas hield zelfs een slaap oefening op den grond onder een bank, waarop een zijner jongens lag te slapen. Om half vijf waren we ten slotte in Kiel en spoorden vandaar naar Hamburg. Veel tijd hadden wij daar niet, slechts een paar uur; we ontbeten in een hotel, hoewel van Melzen van Velzen natuurlijk weer naar de automaat wilde. Twee onzer gingen nog naar het hoofdpstkantoor en om tien uur vertrokken we van het reusachtige en zeer drukke hoofdstation. Het is merkwaardig, hoeveel wandelaars en reisgezelschappen men in Duitschland ziet, die een rugzak dragen; in Denemarken zagen wij ze als schooltasschen gebruiken, hetgeen bij ons, geloof ik, ook begint. Wij aten zeer genoegelijk in een restauratiewagen en hielden ons hart weer vast, toen de rekening verscheen, want de laatste dagen was het een voortdurend uitrekenen, of we met ons geld zouden uitkomen. Dit is gelukt — we hielden samen nog een gulden over! Met het geld hebben we zeer kameraadschappelijk gedaan: alles bij elkaar en onze leider gaf ons meest elken morgen wat zakgeld en betaalde verder eten, slapen en reisgelegenheid voor ons. We hebben er niet opgelet, of de een wat meer bijgedragen heeft dan de ander en gunden het elkaar ook best, als iemand eens iets meer noodig had dan anderen. Ik wil u ook de kosten wel zeggen: per hoofd was dit f 65.—, hiervan ging af voor het reisbillet f 35.—, zoodat voor de twee weken de kosten nog geen f 30.— bedroegen; dit kwam door de groote gastvrijheid der Denen, die ons in Kopenhagen uitgenoodigd hadden.

Twee deelnemers.

EEN BRIL VERMIST!

1 Het was op een zeer warmen zomer-dag dat, terwijl Wim, onze kok, iets lekkers kookte.....

2 Wij naar't strand gingen om ons een beetje te verfrischen.

3 Toen wij terug kwamen, meldde Wim dat hij ook wel een bad kon nemen en wandelde weg.

4 We wachtten een uur maar hij kwam niet terug en wij werden zeer ongerust.

5 Onze Patrouille-leider liet ons zoeken.

6 Onderweg meende Karel, een nieuweling dat we den kortsten weg moesten nemen: dwars door een haag....

7 Maar dat deden we niet. Toen we aan zee kwamen zagen we daar Wim, met een bedrukt gezicht naar zijn bril zoeken. Hij vreesde dat die verdronken was.

8 Allen gingen zoeken en

9 We zeiden dat hij maar moest opstaan en niet gek doen maar hij riep: "ik zie de brilleinden daar glinsteren! In warraffe, toen we ook gingen liggen zagen wij ook.... de bril!" Karel was blijkbaar nog niet zoo dom.

10 Onze nieuweling we tilden zware steenen op, Keka onder de schelpen maar kon den gee bril.

Van een Padvinder, die mil- lioenen in den steek liet.

Niet lang geleden lazen we van een Amerikaanschen jongeman, O'Brien geheeten, de volgende opmerkelijke bijzonderheid.

Hij was de zoon van een millionair en leidde als zoodanig geruimen tijd een onbezorgd en vroolijk leventje, hoewel hij toch ook zijne studien niet verwaarloosde.

In 1910 verdween hij plotseling, en zoowel in zijne familie als in de maatschappelijke kringen, waarin hij had verkeerdt, was men van meening dat hij in stilte was vermoord. Hij had juist kort te voren zijne studien aan de universiteit voltooid.

Alle nasporingen waren tevergeefs. Zijn spoor was verdwenen.

Maar ziet, voor korten tijd wordt hij door een vriend uit vroegere dagen herkend op een plaats, waar niemand hem ooit zou gezocht hebben, of gedacht had hem te zullen vinden, n.l. op een locomotief.

Hij was daarop als machinist werkzaam en zag zwart van de smook en steenkool.

De vriend twijfelde eerst. Dat kon toch die rijke O'Brien niet zijn! Maar toch leek hij er zoo sprekend op, dezelfde trekken, dezelfde houding, dezelfde lengte.

Op eens roept onze vriend luide: „O'Brien!”

En, jawel, de machinist, wendde zeer verrast het hoofd onmiddellijk naar den kant, vanwaar de roep kwam. Ook hij herkende zijn vriend dadelijk en begreep wel, dat hij zich nu niet langer verborgen kon houden.

„Kerel, ben jij het? O'Brien in levenden lijve!”

„Wel ja, ik ben het!”

„Maar, hoe kom je hier op die locomotief verzeild?”

„Om je de waarheid te zeggen, werd ik van dat millionairsleven beu. Het begon me afschuwelijk tegen te staan. Altijd dat jagen naar plezier

en verstrooiing hing me de keel uit. Ik wilde werken gelijk een ander en van mijn eigen verdiend salaris leven.

En daar ik wel begreep, dat mijn familie daar veel op tegen zou hebben, besloot ik maar in eens te verdwijnen en mijn neiging te volgen.

Ik ben nu *veel gelukkiger* dan vroeger en zou *niet gaarne weer terug*. Ik kan van mijn inkomen als machinist behoorlijk leven en ben ook met mijn werkkring zeer tevreden.”

Voor iedere P.V. steekt hierin een ernstige les.

Niet in een leven van genot en weelde, van vermaken en genietingen, niet in het bezit van geld of goed, dat zonder arbeid, door erfenis of op andere wijze is verkregen, vindt een man van hoogstaand karakter bevrediging. Alleen is een leven van stoeren arbeid, in het eten van den zelfverdienden boterham ligt voor hem de ware voldoening. In O'Brien stak een stevige ruggegraat en zijn handelwijze dwingt eerbied en bewondering af. Een kerel van het echte Padvinderras! △

Padvinders-Tekst

*Doe elken dag een goede daad,
Aan mensch of dier, in huis, op straat.*

KORFF's

CEYLONREEPEN

Overheerlijk van smaak.

Voedzaam en versterkend.

Verwekken geen dorst. =

STAAT DER AFDEELINGEN

— VAN DE —

Nederlandsche Padvinders-Organisatie

op 1 Juni 1913.

Amsterdam.
Amersfoort.
Appingedam.
Assen.
Baarn.
Blaricum.
Bussum.
Delft.
Eindhoven
(en aangrenzende 5 gemeenten).
Enkhuizen.
Ede.
Ginneken.
's-Gravenhage.
Gendringen.
Hattem.
Hilversum.
Hoorn.
Helder.
Kampen.
Leerdam.
Leiden.

Maastricht.
Maassluis.
Medemblik.
Middelburg.
Naarden.
Nijmegen.
Purmerend.
Rhenen.
Rotterdam.
Roermond.
Schiedam.
Sloten.
Suriname (W.-I.)
Tiel.
Tilburg.
Utrecht.
Vlaardingen.
Venlo.
Waalwijk.
Watergraafsmeer.
Zierikzee.
Zwolle.

Elke Padvinder leest „DE PADVINDER”

OF

:: blijft onwetend in Padvinderszaken. ::

NIEUW ENGELAND

Koningsplein. - AMSTERDAM

GOEDKOOPSTE ADRES VOOR

Padvinders-Uitrustingen.

Verkoop à contant of onder rembours.

Vraagt geïllustreerde Prijscourant.

Bindt uw „Padvinder”
in een fraaien band!
Prijs f 1.25 per stuk.

UITRUSTINGEN

VOOR

PADVINDERS.

Tenten, Gordels, Graafgereedschap
Broodzakken, Veldflesschen, Kook-
benoodigdheden, Kaartentasschen,
Beenkappen (puttees en leggings),
Rugzakken enz. enz.

WITTKOP & Co.,
BIELEFELD XVII.

PROSPECTUS OP AANVRAGE

HEDEN VERSCHIJNT:

Baden Powell: PADVINDERSPELEN.

Een aardige goedkope handleiding voor allerlei spelen
zoowel voor binnen- als buitenshuis.

Owen Jones en Marcus Woodward: DE PADVINDER IN BOSCH EN HEI.

Een onmisbaar boekje voor iederen Padvinder; hierin vindt men van alles wat de Padvinder op zijn
tochten buiten ontmoet van boomen, planten, vogels, dieren, enz., enz.

De beide werkjes zijn voor Nederland bewerkt onder toezicht van het Hoofdbestuur der N. P. O.

PRIJS slechts ingenaaid f 0,65, in prachtbandje f 1,— per deeltje.

In iederen Boekhandel verkrijgbaar. **Uitgave SCHELTENS & GILTAY, AMSTERDAM.**